

θέλω δ' ἀκοῦσαι, πότερά σοι παρρησία
φράσω τὰ κεῖθεν ἢ λόγον στειλώμεθα·
670 τὸ γὰρ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικ', ἀναξ,
καὶ τοῦξύθυμον καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν.

ΠΕ. λέγ', ὡς ἀθῶος ἐξ ἔμοῦ πάντως ἔση.
τοῖς γὰρ δικαίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεῶν.
ὄσω δ' ἂν εἴπης δεινότερα βακχῶν πέρι,
675 τοσῶδε μᾶλλον τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας
γυναιξὶ τόνδε τῇ δίκῃ προσθήσομεν.

ΑΓ. ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας
μόσχων ὑπεξήκριζον, ἠνίχ' ἥλιος
ἀκτῖνας ἐξίησι θερμαίνων χθόνα.
680 ὄρω δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν,
ᾧν ἤρχ' ἐνὸς μὲν Αὐτονόη, τοῦ [δὲ] δευτέρου
μήτηρ Ἀγαθή σή, τρίτου δ' Ἰνώ χοροῦ.
ἠῦδον δὲ πᾶσαι σώμασιν παρειμέναι,
αἶ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην,
685 αἶ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδῳ κάρα
εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ ὡς σὺ φῆς
ᾠνωμένας κρατῆρι καὶ λωτοῦ ψόφῳ
θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν ἠρημωμένας.

ἢ σὴ δὲ μήτηρ ὠλόλυξεν ἐν μέσαις
690 σταθεῖσα βάκχαις, ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας,
μυκῆμαθ' ὡς ἤκουσε κεροφόρων βοῶν.
αἶ δ' ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον
ἀνῆξαν ὄρθαί, θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας,
νέαι παλαιαὶ σύζυγοί τε κᾶζυγες.
695 καὶ πρῶτα μὲν καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας
νεβρίδας τ' ἀνεστείλανθ' ὄσαισιν ἀμμάτων